

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1295/2540

นาย สุจิตร์ โกวิทวิจารณ์โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาง จวงจันทร์ ยุคนธจิตต์โจทก์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ผู้คัดค้าน นาย ประยูร ยุคนธจิตต์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 36, ป.วิ.พ. มาตรา 142, พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 153,
พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 36, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งที่เห็นชอบด้วยกับมติที่ประชุมเจ้าหนี้เนื่องมาจาก
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้คัดค้านมีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ที่ลงมติยอมรับ
รับข้อเสนอของจำเลยอื่นๆในคดีแพ่งคำร้องของผู้ร้องจึงมีผลเป็นการขอให้เพิกถอนมติที่ประชุม
เจ้าหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลายฯมาตรา36ซึ่งให้สิทธิแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เท่านั้นที่จะ
ขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมเจ้าหนี้ได้บุคคลอื่นไม่มีสิทธิร้องขอผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องดังกล่าว
ปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนแม้ผู้คัดค้านจะมีได้ยกขึ้นกล่าวอ้าง
ศาลสามารถหยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา142(5)ประกอบด้วยพระราชบัญญัติล้มละลายฯมาตรา153

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาดและจำเลยถึงแก่กรรมระหว่างที่
ผู้คัดค้านเรียกประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่น ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จัดการทรัพย์มรดกของจำเลยตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นทายาทของจำเลย เดิมใน
การประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ 4 จำเลยในคดีแพ่งของศาลชั้นต้นจำเลยในคดีนี้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องไว้รวม 3
คดี ได้ยื่นคำขอประนีประนอมยอมความโดยเสนอคืนเงิน 403,000 บาท แก่กองทรัพย์สินของ
จำเลยคดีนี้เจ้าหนี้รายที่ 1 ออกเสียงยอมรับข้อเสนอ ส่วนเจ้าหนี้รายที่ 2ออกเสียงคัดค้าน ผู้คัดค้าน
ถือว่าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติยอมรับข้อเสนอของจำเลยในคดีแพ่งของศาลชั้นต้น แต่มีมติดังกล่าวมี
เงื่อนไขบังคับก่อน ไม่สามารถดำเนินการตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ได้ผู้คัดค้านจึงขอให้ศาลชั้นต้นมี
คำสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติตามมตินั้นศาลชั้นต้นมีคำสั่งตามที่ผู้คัดค้านร้องขอในการประชุมเจ้าหนี้
ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2538 จำเลยในคดีแพ่งของศาลชั้นต้นได้ยื่นคำขอ
ประนีประนอมยอมความโดยเสนอขอคืนเงิน 403,000 บาทเท่ากับจำนวนเดิม เจ้าหนี้รายที่ 1
ออกเสียงยอมรับข้อเสนอ เจ้าหนี้รายที่ 2 ดออกเสียง ผู้คัดค้านเห็นชอบด้วยกับมติดังกล่าวโดยไม่
พิจารณารักษาผลประโยชน์ของกองทรัพย์สินของจำเลยซึ่งศาลชั้นต้นเคยมีคำวินิจฉัยแล้วว่า
ผลประโยชน์จำนวนดังกล่าวน้อยเกินไปสำหรับกองทรัพย์สินของจำเลย ขอให้คำสั่งเพิก
ถอนคำสั่งที่เห็นชอบด้วยกับมติที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ 6 ของผู้คัดค้านผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้าน ขอให้
ยกคำร้องศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ร้องผู้ร้อง อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์
พิพากษายืนผู้ร้อง ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติตามที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย
ว่าก่อนศาลจะมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด จำเลยได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีแพ่งต่อ
ศาลจังหวัดสระบุรีรวม 3 คดี ต่อมาเมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาดผู้คัดค้านได้
เข้าดำเนินคดีดังกล่าวแทนจำเลย คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา จำเลยในคดีแพ่งทั้งสามคดีได้

ยื่นคำขอประนีประนอมยอมความต่อผู้คัดค้านโดยเสนอขอคืนเงินให้กองทรัพย์สินของจำเลย ในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ 4 ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติยอมรับข้อเสนอขอประนีประนอมยอมความของ จำเลยในคดีแพ่งดังกล่าว ผู้คัดค้านเห็นว่าจำนวนเงินที่เสนอขอคืนน้อยเกินไปประกอบกับเจ้าหนี้ รายที่ 2 ประกอบกับเจ้าหนี้รายที่ 2 ออกเสียงคัดค้านจึงร้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งมิให้ปฏิบัติ การตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ และศาลชั้นต้นมีคำสั่งตามคำร้องขอของผู้คัดค้านต่อมาในการประชุม เจ้าหนี้ครั้งที่ 6 จำเลยในคดีแพ่งของศาลจังหวัดสระบุรียื่นคำขอประนีประนอมยอมความโดยเสนอ ขอคืนเงิน 403,000 บาท เท่ากับที่เคยเสนอครั้งก่อน เจ้าหนี้รายที่ 1 ออกเสียงยอมรับข้อเสนอ ส่วน เจ้าหนี้รายที่ 2 งดออกเสียง ผู้คัดค้านถือว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติยอมรับข้อเสนอของจำเลยใน คดีแพ่งทั้งสามคดีดังกล่าว และผู้คัดค้านมีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ 6 คดี มีปัญหาต้องวินิจฉัยเป็นประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจร้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้คัดค้าน หรือไม่เห็นว่า เหตุที่ผู้ร้องยื่นคำร้องดังกล่าว เนื่องมาจากผู้คัดค้านมีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติ ที่ประชุมเจ้าหนี้ที่ลงมติยอมรับข้อเสนอของจำเลยอื่น ๆ ในคดีแพ่งคำร้องของผู้ร้องจึงมีผลเป็นการ ขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมเจ้าหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ. 2483 มาตรา 36 ซึ่งให้สิทธิ แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เท่านั้นที่จะขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมเจ้าหนี้ บุคคลอื่นไม่มีสิทธิ ร้องขอได้ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1288/2503 ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องดังกล่าวได้ ปัญหาข้อนี้เป็นปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ผู้คัดค้านจะมีได้ยกขึ้น กล่าวอ้างศาลฎีกาก็สามารถหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142(5) ประกอบด้วยพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153 คดีไม่จำเป็นต้อง วินิจฉัยปัญหาประการอื่นต่อไป ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งและคำพิพากษาให้ยกคำร้องของผู้คัดค้าน นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผลฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

เสริม บุญทรงสันติกุล · สุทธิ นิชิโรจน์ · สมิทธิ วราอุบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1295/2540>